

Glädjrika mysterier (1): Bebådelsen

I hans apostoliska brev
”Jungfru Marias Rosenkrans”
erbjöd den helige Johannes
Paulus II de kristna att be
denna bön för att av Maria lära
sig ”att betrakta skönheten i
Kristi ansikte och uppleva hans
kärleks djup”.

2022-09-05

LUKASEVANGELIUM

Maria sade till ängeln: "Hur skall
detta ske? Jag har ju aldrig haft

någon man." Men ängeln svarade henne: "Helig ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall barnet kallas heligt och Guds son. (Luk. 1:34-35)

TEXTER AV DEN HELIGE JOSEMARÍA

Min vän, glöm inte att vi är barn. Vår Fru med det ljuva namnet, Maria, är samlad i bön.

I det huset är du vadhelst du själv vill vara: en vän, en tjänare, en nyfiken iakttagare, en granne... – Själv vågar jag inte vara någonting alls just nu. Jag gömmer mig bakom dig och betraktar häpen det som sker.

Ärkeängeln förkunnar sitt budskap....

Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco?

Hur skall detta ske? Jag har ju aldrig haft någon man (Luk. 1:34).

Vår moders röst påminner mig däremot om människornas alla orenheter ... mina med.

Rosenkransen, 1

Vår Moder är en modell för hur man skall besvara nåden, och då vi betraktar hennes liv, kommer Herren att ge oss ljus så att vi kan gudomliggöra vårt vanliga liv. Under årets lopp, då vi firar marianska högtider, och ofta under vardagen tänker vi kristna många gånger på den heliga Jungfrun. Om vi tar vara på dessa ögonblick, om vi föreställer oss hur vår Moder skulle handla i de uppgifter som vi har att utföra, kommer vi undan för undan att lära oss. Till slut kommer vi att likna henne, som barn liknar sina mödrar.

Det är Kristus som går förbi, 173:1

Låt oss försöka lära oss genom att följa hennes exempel när hon lyder Gud, när hon så finkänsligt harmoniserar tjänande och ädelmod. I Maria finns inte ett spår av de oförståndiga jungfrurnas attityd, vilka lyder, men huvudlöst. Vår Fru lyssnar uppmärksamt på vad Gud begär, reflekterar över det hon inte förstår, frågar vad hon inte vet. Sedan hänger hon sig helt åt att göra Guds vilja: Se jag är Herrens tjänarinna, må det ske med mig som du har sagt. Är det inte underbart? Den heliga Jungfrun Maria, en läromästarinna för hela vårt handlande, lär oss nu att det inte är servilt att tjäna Gud, att man därigenom inte förtrycker sitt samvete: hon rör oss i vårt innersta så att vi upptäcker Guds barns frihet.

Det är Kristus som går förbi, 173:4

För att dra nytta av den nåd som vår Moder utverkar åt oss i dag, och för

att i varje stund lyda den helige Andes ingivelser, han som är vår själs herde, måste vi allvarligt engagera oss och umgås med Gud. Vi får inte gömma oss i anonymiteten: om det inre livet inte är ett personligt möte med Gud, finns det helt enkelt inte. Ytligheten är inte kristen. Att ge efter för slentrian i vårt andliga liv är liktydigt med att underteckna en kontemplativ själs dödsattest. Gud söker oss en och en, och vi bör besvara honom en och en: Här är jag, du ropade ju på mig.

Det är Kristus som går förbi, 174:2

Begrunda nu istället det högtidliga ögonblick då ärkeängeln Gabriel förkunnar den Högstes plan för Jungfru Maria. Vår Fru lyssnar och ställer en fråga för att bättre förstå vad det är som Herren förväntar sig av henne; sedan ger hon sitt bestämda svar: *fiat!* – må det ske med mig som du har sagt! Det är frukten

av den bästa friheten, den att välja Gud.

Vänner till Gud, 25:1

Vad förtjust man blir av att tänka på Bebadelsen. Maria - hur många gånger har vi inte mediterat över det! - är försjunken i bön ... Hon använder sig av sina fem sinnen och av alla sina själsförmögenheter för att tala med Gud. I bönen får hon reda på Guds Vilja; och genom bönen gör hon den till sitt livs eget liv. Glöm inte Jungfru Marias exempel!

Plogfåran, 481

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
bebadelsen/](https://opusdei.org/sv-se/article/bebadelsen/) (2026-03-14)